

LETTER #5: WEDNESDAY, 15 ADAR - MARCH 8

The Need to Use One's Talents and Influence

Printed in Igros Kodesh Vol. 18 pp 25-27

ו'תקכט

By the Grace of G-d
25 Tishrei, 5719
Brooklyn, N.Y.

To the prestigious and esteemed scholar of sciences, the G-d-fearing, etc. Rabbi Eliezer Aryeh HaLevi, Known as Dr. Finkelstein.

Greetings and blessings,

It was with great pleasure that I received your letter of the seventeenth of Elul, including the books that you sent for my library. I hope that in the future, you will also make available to us the books that will be printed periodically. I ask that you excuse my delay in responding, as the recent period has been busy.

Some question the saying of our Sages, "Rebbi [Rabbi Yehuda HaNasi] honored the wealthy."

To me, this [statement] is understood and explained according to one of the principal elements of the Baal Shem Tov's approach — that every matter in the world, including the insignificant, is by Divine Providence. This applies especially to something communal, affecting the public.

Wealthy people, those whom Divine Providence granted the means to bring about much good in Hashem's world, certainly also possess the appropriate soul qualities for the fulfillment of this role — a role greater than that of a

ב"ה,
כ"ה תשרי, ה'תשי"ט
ברוקלין, נ.י.

הנכבד והנעלה איש אשכולות ומדעים איש ירא אלקים
וכו' וכו' מו"ה אליעזר אריה הלוי שיחיה המכנה ד"ר
פינקלשטיין

שלום וברכה!

הנני מאשר בתשואות חן קבלת מכתבו מי"ז באול וכן
הספרים שהואיל לשלוח בעד הספרים שלי ותקנותי
אשר גם להבא ימצאו לנו הספרים שיוציאו לאור מזמן
לזמן. ואתו הסליחה על אחור המענה מפני הקמים
הטורדים שהיו באמצע.

יש תמהים למאמר חז"ל "רבי מכבד עשירים".

ולדידי מובן ומבאר הוא על פי אחת הנקודות היסודיות
של שיטת הבעל שם טוב, אשר כל ענין בעולם ואפילו
קטן שבקטנים הוא בהשגחה פרטית, ובפרט ענינים
כוללים הנוגעים לרבים.

עשירים, אנשים אשר ההשגחה העליונה נתנה בידם
האמצעים לפעול רבות טובות בעולמו של הקדוש ברוך

person of average means and even more so than that of a poor person. The era of Rabbeinu HaKadosh [lit., “our holy Rebbe,” Rabbi Yehuda HaNasi] was one of transition for the Jewish nation — from a time of relative tranquility to a time of evil decrees and persecution. It was his responsibility to mobilize all forces so that the Jewish People could overcome these trials and emerge complete and unaffected. He had the responsibility to think about each and every person and attempt to utilize all of their capabilities. He therefore honored those whom Heaven had granted greater potential, utilizing [their resources] to protect everything that is holy to the Jewish People — as with all of the other deeds of Rabbeinu HaKadosh.

However, the general functioning of the world is that every Jew is given free choice and “Hashem is testing him, to see whether there are those who love Hashem... who keep His commandments and hearken to His voice.” The wealthy, therefore, also have free choice — as is written, “Behold, I have placed before you life and goodness, etc.” — to act according to their desire. [And,] as the verse concludes, “You will choose life,” or the opposite, G-d forbid.

Clearly, if this is said with regards to wealth of gold and silver, it certainly applies concerning those who are wealthy in their ability to influence those around them, or [even those] distant from them.

It is also clear that since this world has a Master and that there is nothing in it without reason, it is necessary to actively utilize the wealth. To [merely] not use it for negative purposes is absolutely insufficient. Its disuse also disrupts the framework of creation, as the purpose of this framework is for all of its details to actively assist in attaining its general and collective objective.

It is certainly unnecessary to emphasize that [the objective I am referring to] is the true objective, both collective and individual, of our people, the nation of the G-d of Avraham: life according to our Torah — “the Torah of Life,” the complete Torah without compromise. The greatness of Torah is [manifested in] the actual fulfillment of the mitzvos in our daily lives, regarding which it says, “And you shall live by them,” being that “the greatness of study is that it leads to practice.”

I apologize that I am already touching upon this fundamental subject in my very first letter, for this may

הוא, בְּדַאי גַם כַּחוֹת נַפְשָׁם מִתְאִימִים לְמַלּוּי תַּפְקִיד זֶה, תַּפְקִיד הָעוֹלָה פִּי כַּמָּה עַל תַּפְקִידוֹ שֶׁל אִישׁ הַבִּינוּנִי וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁל אִישׁ הָעֵנִי. וְרַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ שֶׁתְּקוּפַתוֹ הִיְתָה תְּקוּפַת מַעֲבַר בְּחַיֵּי עַם יִשְׂרָאֵל מִחַיִּים שְׁלֹמִים, לְפִי עֶרְוָה, לְחַיִּים שֶׁל גְּזֵרוֹת וְרַדִּיפוֹת, וְעַלְיוֹ הָיָה לְגַיֵּס אֶת כָּל הַכַּחוֹת בְּכַדִּי שֶׁיַּעֲמוֹד עִם יִשְׂרָאֵל בְּנִסְיוֹן זֶה וְיֵצֵא שְׁלָם וְיִמְחָסוּ, עַלְיוֹ הִיְתָה הַמְּשָׁמָה לְהַתְּבוּנָה בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד וְלְהַשְׁתַּדֵּל לְנַצֵּל אֶת כָּל הָאֲפִשְׁרִיּוֹת אֲשֶׁר בּוֹ. וְלָכֵן הַבִּיעַ רַגֶּשׁ כְּבוֹד כָּלִפִּי אֱלוֹ שֶׁמְלַמְעֵלָה נִתְּנוּ לָהֶם אֲפִשְׁרִיּוֹת יְתָרָה, אֲשֶׁר בְּדַאי גַם נֶאֱחָז לְהִגֹּן עַל כָּל הַקְּדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל, כְּכֹל שֶׁאֵר פְּעֻלוֹת רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ.

אֵלָּא, מִתְאִים לְהַנְהִיגָה הַכְּלִלִית בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר לְכָל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִתְּנָה בְּחִירָה חֲפְזִית, וּמִנְסָה ה' אֶלְקִים אוֹתוֹ לְדַעַת הֵיטְבוֹ אוֹהֵב אֶת ה' גּוֹ וְשׁוֹמֵר מִצְוֹתָיו וְשׁוֹמֵעַ בְּקוֹלוֹ וְגו', גַּם בְּזֶה הַבְּחִירָה נִתּוּנָה לְכָל אֶחָד מִהַעֲשִׂירִים, וְכַמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר רְאֵה נִתְּנִי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב אֶת גּוֹ לְקַיֵּם בְּבְחִירָתוֹ, כְּסוּיִם הַכְּתוּב, וּבְחִירַת בְּחַיִּים, אוֹ חֵס וְשְׁלוֹם לְהַפְּדָה.

פְּשוּט אֲשֶׁר אִם בְּעֲשִׂירִים בְּזָהָב וּבְכֶסֶף הַדְּבָרִים אֲמוּרִים, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה - עֲשִׂירִים בְּכַח הַשְּׁפָעָה עַל הַסְּבִיבָה הַקְּרוּבָה וְהָרְחוּקָה.

וּמִבּוֹן גַּם כֵּן, אֲשֶׁר כִּיּוֹן שֵׁישׁ מִנְהִיג לְבִירָה זֶה הָעוֹלָם וְאִין בּוֹ דָּבָר לְבִטּוּלָה, מְכָרַח נֶצוּל פְּעִיל וְחַיִּבֵי שֶׁל הָעֵשֶׂר, וְאִין מְסַפִּיק כָּלֵל וְכָלֵל זֶה שְׁלֵא יִשְׁתַּמְשׁוּ בְּעֵשֶׂר בְּכוּוֹן בְּלִתֵּי רַצוּי,

כִּי גַם הָעֵדֶר הַנֶּצוּל מִפְּרִיעַ סֶדֶר הַבְּרִיאָה, כִּיּוֹן שֶׁעֲנִינָה אֲשֶׁר כָּל הַחֲלָקִים שְׁבָה צְרִיכִים לְסַיֵּעַ בְּאִפּוֹן פְּעִיל לְתַכְלִית הַכְּלִלִית וְהָאֲחִידָה.

וּבְטַח לְמוֹתֵר לְהַדְגִּישׁ שְׁכּוֹנְתֵי לְתַכְלִית הָאֲמִתִּית שֶׁל עַמְּנוּ עִם אֶלְקֵי אַבְרָהָם, הַכָּלֵל וְהַפְּרָט, הִיא חַיִּים עַל פִּי תוֹרַתְנוּ תוֹרַת חַיִּים, תוֹרָה תְּמִימָה בְּלִי פְּשָׁרוֹת, שְׁגִדְלוֹת הַתּוֹרָה בְּזָה שְׁגִדוֹל תְּלַמּוּד שֶׁמְבִיא לִידֵי מַעֲשָׂה, קִיּוּם הַמִּצְוֹת בְּפִעַל בְּחַיֵּי הַיּוֹם יוֹם שֶׁעֲלֵיהוֹן נֶאֱמַר וְחֵי בָהֶם.

אֲתוֹ הַסְּלִיחָה אֲשֶׁר תִּכְף בְּמִכְתָּבִי הָרֵאשׁוֹן הַנִּנְי נִוְגַע בְּנִקְדָּה יְסוּדִית זוֹ, וְלִכְאוּרָה אֲפִשְׁר תִּתְּעוֹרֵר תְּמִיָה אֲצֵל

arouse within you the doubt as to whether it is indeed my hope that the above-mentioned thoughts have their desired outcome. Nonetheless, there are several explanations for doing so.

First: We live in a time when things that were unimaginable not long ago are actually occurring. One who gives this even a small amount of thought is aware that there are occurrences which are beyond human intellect at every step. Thus, how true are the words of our Sages, “Do not reject anything.”

Second: This is a point whose truth is absolute, and it is based upon the teachings of Chassidus explaining the title with which every Jew is referred to: “A spring for gardens, a fountain of living waters.” [It explains] that it is the nature of every Jew and characteristic of his soul that nothing new must be introduced [within] in order to speak to him concerning Torah and mitzvos in their maximum form. Inwardly, he too agrees with [the truth of Torah and mitzvos]; it is only that his obstructive apathy must be removed, and then he will become like the well that flows by its own strength — “A spring for gardens, a fountain of living waters.” Based on the words of the Zohar, this can be accomplished even in one instant.

Another important detail: You were granted, by Divine Providence, the ability to influence, and you have a respectable number of people who are influenced by you, several of whom also have influence and are leaders in various circles. That being the case, if the previous sentences will cause any actual change, it will become widespread and will multiply prolifically through those whom you have influence on.

I have somewhat elaborated upon this subject in the communal letter for Rosh Hashanah, a copy of which is included herein. I hope that you will find interest in this as well.

With esteem and blessing.

כבודו האמנם תקותי אשר תביאנה השורות הנ"ל
התוצאה המקוה. אבל כמה פרושים בדבר.

הא', חיים אנו בתקופה הרת מארעות שלפני איזה זמן
היו בגדר הנמנעות, וכל המתבונן אפילו בהתבוננות קלה
רואה על כל צעד ושעל ענינים שהם למעלה מהשכל ומה
נאמנו דברי חז"ל אל תפליג לכל דבר.

והב', והיא נקדה שאמונתה מחלטה ומיסדת היא בתורת
החסידות, בבאור התאר שכל אחד מישראל נקרא "מעין
גנים באר מים חיים", שבטבע כל אחד מישראל ותכונת
נפשו שפשמדברים אתו בעניני תורה ומצוות במדה
המאקסימלית אין צרה לחדש בו דבר, כי בפנימיותו הרי
גם הוא מסכים על זה, רק שצריך לסלק אישם את
הדבר המונע ומעכב ואז נעשה מעין גנים באר מים חיים.
כבאר זו הנובעת מאליה, ועל פי סגנון הזהר אפשר להיות
זה בשעתא חדא וברגעא חדא.

ועוד נקדה עקרית, אשר כיון שחננו מההשגחה העליונה
בכח השפעה ויש לו מספר חשוב של משפעים, שחלק
מהם גם הם משפיעים ומנהיגים בחוגים מסוימים, הנה
אם השורות הנ"ל תביאנה איזה שנוי בפעל, הרי זה
יתפשט ויכפל פי כמה על ידי משפיעיו.

והארכתי קצת בנקודות האמורות, במכתב פללי
לראש השנה שהעתק ממנו מסגר פה, ותקותי שגם בזה
מצא ענין.

בכבוד ובברכה.